

РЕШЕНИЕ

№ 3505

гр. София, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **802** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба на Л. В. С., с адрес: [населено място], [улица], 7Б, партер, ап. 1, чрез адвокат Ц. П. Ф., с адрес за призоваване: [населено място], [улица] – 33, ет. 6, офис 603, срещу Решение № 1040 – 21 – 1288 от 08.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице и Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 5 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице.

Жалбоподателят счита, че обжалваният административен акт е постановен в противоречие с материалноправни разпоредби, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 3, 4 и 5 АПК. В жалбата е посочено, че със заявление вх. № 214 – 00 – 8540 / 14.06.2021 г. до ТП на НОИ С. е поискала да и бъде отпуснато парично обезщетение за безработица (ПОБ). С Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 1 / 18.06.2021 г. на ТП на НОИ и е отказано отпускане на ПОБ. Причина за това е обстоятелството, че не е отписана като управител на „К. Център”. Установено е, че „К. Център” не е търговско дружество, а търговско представителство на чуждестранно юридическо лице по смисъла на чл. 24, ал. 1 от Закона за насърчване на инвестициите, без право на търговска дейност. С Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице е отпуснато парично обезщетение за безработица на С. за срок от 6 (шест) месеца, считано от 08.06.2021 г. до 07.12.2021 г. в размер на 74, 79 лева дневно. Административният орган е приел, че периодът

01.01.2009 г. до 31.08.2012 г. не трябва да бъде зачитан. Иска от съда решението, предмет на съдебното производство, да бъде отменено. Иска от съда служебно да разпорежи на НОИ да коригира подадената информация за „К. Център” в качеството му на осигурител в регистъра на осигурените лица за С., като се промени кодът на осигурен от „10” на „1”.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован не се явява. Представя се от адв. Ф.. Иска се отмяна на обжалвания акт. Претендират се разноски. Представя се списък по чл. 80 ГПК.

В съдебно заседание ответникът – редовно призован не се явява. Представя се от юрисконсулт В.. Оспорва жалбата. Иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и необоснована. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Директора на ТП на НОИ С. – град.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и с намиращите се по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: С Решение № 1040 – 21 – 1288 от 08.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град е потвърдено Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице и Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 5 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице. Производството пред Директора на ТП на НОИ – С. – град е образувано по повод на подадена жалба от страна на Л. В. С., която обжалва Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице и Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 5 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице.

Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице – ръководител на осигуряването за безработица (съгласно Заповед № 1015 – 21 – 79 / 16.03.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град) е издадено на основание чл. 54ж, ал. 1 КСО. Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица” най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване. Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни от тази дата.

Съгласно чл. 54в, ал. 1 КСО парично обезщетение за безработица се изплаща ежемесечно. Срокът на изплащане се определя според продължителността на осигурителния стаж, по време на който лицата са били осигурени за безработица, за времето след 31 декември 2001 г. За продължителност на осигуряването от 3 години и 1 ден до 7 години включително срокът на изплащане на обезщетението е 6 месеца.

Във връзка с подадено заявление от страна на Л. С. до ТП на НОИ С. – град е извършена проверка на осигурителя „К. – ЦЕНТЪР”, Булстат 17510735. Проверката е приключила с издаване на Констативен протокол № КВ – 5 – 21 – 01026289 / 01.11.2021 г. Установено е, че подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 КСО от осигурителя „К. - ЦЕНТЪР” като осигурено лице по договор за управление за периода от 01.01.2009 г. до 31.08.2012 г. не следва да бъдат взети предвид при преценка на срока за изплащане на ПОБ, тъй като за този период Л. С. няма качеството на управител на търговско представителство „К. – ЦЕНТЪР”.

Длъжностното лице е приело, че към датата на прекратяване на правоотношението – 08.06.2021 г. - Л. С. е осигурявана повече от изискващите се 12 месеца от последните 18 месеца и има право на ПОБ. С Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. и на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 КСО на С. е отпуснато ПОБ, считано от 08.06.2021 г. до 07.12.2021 г. в размер на 74, 29 лева дневно.

С Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 5 на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 3 КСО е възобновено изплащането на отпуснатото ПОБ за периода от 08.07.2021 г. до 07.01.2022 г. в размер на 74, 29 лева дневно. Прието е, че Л. С. има осигурителен стаж за безработица в размер на 6 години и 10 месеца и 10 дни, тоест следва да ѝ бъде изплащано обезщетение за период от 6 месеца (чл. 54в, ал. 1 КСО).

Органите по осигуряването не приемат аргументите на С., че тя е била осигурено лице, включително и за риск „безработица“ за времето от 01.01.2009 г. до 31.08.2012 г. Според административния орган по силата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО, в редакцията и към 2012 г., задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества, едноличните търговци, неперсонифицираните дружества, както и синдиците и ликвидаторите.

Административният орган е приел, че за да се приеме, че С. е била осигурявана за посочените по-горе рискове, то тя трябва да е упражнявала функции по договор за управление и този договор за управление да е на търговско дружество. „К. – ЦЕНТЪР“ не е търговско дружество, а е търговско представителство на чуждестранно юридическо лице без право на стопанска дейност. Спрямо С. не може да се приложи разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО.

Посочените две разпореждания - Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице и Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 5 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице - са потвърдени с Решение № 1040 – 21 – 1288 от 08.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес да я оспорва. Подадена е в 14 – дневния преклузивен срок по АПК. Като такава следва да бъде разгледана по същество.

Оспорваното Решение № 1040 – 21 – 1288 от 08.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град е издадено от компетентен орган. То е издадено от директор на териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква „б“ КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ се подават жалбите срещу неправилно определяне на обезщетенията за безработица. По делото е приобщена Заповед № 1712 от 17.08.2015 г. издадена от управителя на НОИ (л. 64 от делото), от която става видно, че Т. Б. В. е преназначен на длъжност Директор на териториално поделение на НОИ – С. град за неопределен срок, считано от 15.08.2015 г.

Разпорежданията също са издадени от компетентен орган. По делото е приложена Заповед № 1015 – 21 – 79 от 16.03.2021 г. издадена от директора на ТП на НОИ – С. – град (л. 65 от делото). Видно от нея главен експерт по осигуряването Е. Д. П. е с възложени функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и чл. 54ж, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

При издаването на задължителните предписания са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред. В хода на производството към материалите по делото е приобщено Решение за вписване в единния търговски регистър на Б. (л. 67 от делото). От него е видно, че „К. ЦЕНТЪР“ е със седалище в [населено място], Р. федерация. В решението е посочено правно основание за вписване в регистъра чл. 24, ал. 1 от Закона за насърчаване на инвестициите. Съгласно чл. 24, ал. 1 от Закона за насърчаване на инвестициите, чуждестранни лица, които имат право да извършват търговска дейност по националното си законодателство, могат да откриват в страната търговски представителства, които трябва да бъдат регистрирани в Българската търговско-промишлена палата. (ал. 1) Представителствата по ал. 1 не са юридически лица и не могат да извършват стопанска дейност. (чл. 24, ал. 2 ЗНИ); Сделките, които чуждестранното лице сключва с местни лица за нуждите на регистрирано от него представителство по ал. 1, се осъществяват по реда за извършване на сделки между местни лица. (чл. 24, ал. 3 ЗНИ).

Решението на Б. възпроизвежда текста на закона. В него е посочено правен статут на „К. ЦЕНТЪР“: неюридическо лице без право на стопанска дейност. От това решение е видно, че Л. С. е с длъжност: търговски представител, като е упълномощена да представлява дружеството в отношенията с други лица. По делото е приобщен и договор (озаглавен „трудов договор за управление“). Видно от чл. 1, ал. 1 на договора с него работодателят възлага, а служителят приема да изпълнява длъжността търговски представител в търговско представителство в Република България на „К. ЦЕНТЪР“.

Настоящият състав приема, че решението на директора на ТП на НОИ – С. – град е постановено при съществено нарушение на производствените правила на АПК – основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 3 АПК. Нарушена е разпоредбата на чл. 35 от АПК, съгласно която административният акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Това е довело и до неправилно прилагане на материалния закон.

Административният орган не е взел предвид при произнасянето си договор (носещ определението „трудов“), който е бил представен в административното производство, но след като органът вече е бил постановил обжалваното решение. В съдебното производство е представено копие на допълнение към жалба до директора на ТП на НОИ (л. 57 – 61 от делото). Към допълнението е приложено копие на „трудов договор“ между Л. С. и „К. – Център“ и анекс към него. Дополнението е депозирано на 14.12.2021 г., а органът се е произнесъл с решение на 08.12.2021 г., т. е. шест дни по-рано. Оригиналът на този договор беше представен и в хода на съдебното производство. Посоченото води до извод, че административният орган се е произнесъл преди да се изяснят всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Настоящият състав на АССГ намира, че в случая е било налице валидно осигурително правоотношение за периода от 01.01.2009 г. до 31.08.2012 г. Субекти по него са били Л. С., от една страна, и търговско представителство „К. – ЦЕНТЪР“, от друга.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в редакцията към 01.01.2009 г.), озаглавен „Осигурени лица“, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са: 1. работниците и

служителите, наети на работа за повече от пет работни дни, или 40 часа, през един календарен месец, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране. Сега действащата редакция на чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО е различна, но по същество запазва логиката на разпоредбата (вж. чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО - работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по ал. 10 и по чл. 4а, ал. 1; лицата, включени в програми за подкрепа на майчинството и насърчаване на заетостта, не се осигуряват за безработица, ако това е предвидено в съответната програма).

От представения по делото трудов договор може да се направи извод, че той отговаря на минималните изисквания на Кодекса на труда. Той е сключен за неопределен срок и може да бъде прекратен само при условията на КТ (чл. 2 от договора). Договорено е пълно работно време при нормална продължителност – 8 ч., работно време от 09: 00 ч. до 18: 00 ч. (чл. 4 от договора). Договорено е място на работа и основно месечно възнаграждение и т. н.

Обстоятелството, че не е спазена разпоредбата на чл. 62, ал. 3 КТ от страна на „К.-ЦЕНТЪР“ води до повдигане на въпроса за прилагане на административнонаказателните разпоредби на КТ, респ. за прилагането на ПАМ (при отчитане на изминалия период от време). Това обаче не се отразява на действителността на трудовия договор. В този смисъл основателни са аргументите, изложени в писмените бележки на процесуалния представител на Л. С. и цитираната там съдебна практика.

По отношение на другия субект по осигурителното правоотношение „К. – ЦЕНТЪР“ следва да се има предвид следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 КСО (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., действала към 01.01.2009 г. по-късно изменена), осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица. Държавата участва в осигуряването чрез трансфер във фонд "Пенсии" в размерите и по реда, определени в чл. 21, т. 5. Като смисъл сега действащата разпоредба на чл. 5, ал. 1 КСО не се различава съществено. Тя гласи: Осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица. Настоящият състав счита, че търговско представителство „К. - ЦЕНТЪР“ попада в хипотезата на неперсонифицирано дружество, по смисъла на чл. 5, ал. 1 КСО. Това е така, защото съгласно приложените по делото доказателства относно неговия правен статут то не е юридическо лице и няма право на стопанска дейност.

В този смисъл основателни са аргументите на жалбоподателя, че са събрани достатъчно доказателства, че Л. С. е работила по валидно правоотношение за периода от 01.01.2009 г. до 31.08.2012 г. и е била осигурявана за всички рискове, видно от представените от НАП и НОИ справки. Видно от констативен протокол (л. 22) от делото за Л. С. са били подавани декларации Образец 1 като осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО. Осигуровките са били внесени изцяло, независимо от това, че са били с грешен код. Основателни са аргументите, че С. е действала изцяло добросъвестно.

Предвид изложеното, оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Доколкото произнасянето по чл. 54в, ал 1 КСО за срока, за който

се изплащат обезщетенията за безработица е в оперативната самостоятелност на административния орган, въпросът не може да бъде решен по същество от съда. (арг. от чл. 173, ал. 1 АПК). Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на преписката административният орган следва да съобрази мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски. В хода на производството е представен списък на разноските по делото, а именно 440 лева адвокатски хонорар и 10 лева държавна такса. В хода по същество процесуалният представител на НОИ е направил възражение за прекомерност на разноските. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения по дела по КСО минимумът на хонорара е 350 лева. С оглед направеното възражение от ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът намира, че същото е основателно, доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, проведени са две съдебни заседания и съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в минимален размер, а именно от 350 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 45-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на жалба на Л. В. С., с адрес: [населено място], [улица], 7Б, партер, ап. 1, Решение № 1040 – 21 – 1288 от 08.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 3 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице и Разпореждане № 214 – 00 – 8540 – 5 от 11.11.2021 г. на длъжностно лице като незаконосъобразно.

ВРЪЩА преписка на компетентния административен орган в ТП на НОИ – С. - град за ново произнасяне съобразно дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ-С. -град да заплати Л. В. С. ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], 7Б, партер, ап. 1 сумата от 360 лв. /триста и шестдесет/, представляваща адвокатско възнаграждение за осъщественото в производството процесуално представителство и държавна такса в размер на 10. 00 лева.

На основание чл. 119 КСО решението не подлежи на обжалване пред ВАС.

СЪДИЯ: